

# **Badische Landesbibliothek Karlsruhe**

**Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe**

## **Sibylliakōn chrēsmōn logoi oktō**

**Châteillon, Sébastien**

**Basileae, 1555**

Liber qvartvs

[urn:nbn:de:bsz:31-248466](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-248466)

Matre ferent Circe, Gnosto me patre Sibyllam,  
 Insanam, falsam: sed cunctis deniq; factis,  
 Tunc recoletis me, neq; dixerit amplius ullus  
 Insanam, magnam sed uatem numinis alti,  
 Cui Deus ostendit quæcunq; parentibus idem  
 Antè meis, & quæ fuerint, quæ sintq; futura,  
 Omnia perdocuit, mentem ueracibus implens,  
 Vt mortale genus (uenturâq; quæq; fuerunt,  
 Pandens) admonerem, siquidem cum dilueretur  
 Mundus aquis, cum uir solus probus exuperauit  
 Quidâ, quem per aquas uexit domus eruta syluis,  
 Et pecudes, & aues, rursum impleretur ut orbis,  
 Eius ego nurus, eius item de sanguine nata,

Hinc uide  
 rur Ianus  
 (qui idem  
 Noe fuisse  
 perhibetur)  
 appellatus  
 bifrons.

Cui prima acciderunt, postrema ostensa fuerunt.  
 Hactenus ore meo uera omnia prodita sunt.

## LIBER QVARTVS.

De Deo, & diuersis regionibus ac insulis.

**A** Vdi gens Astæ nimis, Europæq; superba,  
 Hec quæ mellifono uerissima uaticinari  
 Ore paro, nostro dictata à numine magno:  
 Non oracla quidem dantis mendacia Phœbi,  
 Quem dixere Deum, quem falso nomine uatis  
 Vani appellarunt homines: sed numine magno  
 De Deo. Plante Dei, quem nō hominum manus ulla dolauit,  
 Matris a similem signis, saxoq; politis:

Nec

Μητρὸς, καὶ γνωστοῖο πατρὸς φήσσει οὐκ ἔστιν, 30  
 Μαινομένω φύσσειραμ, ἐπ' ἄν ἢ γυνήϊκι ἀπαντα,  
 Τλινά με μνήμην ποιήσῃε, κἄν ἐτι μ' ἕδεις  
 Μαινομένω φήσσει, θεῶ μεγάλῳ δὲ προφῆτι.  
 Οὐ γὰρ ἐμοὶ ἀηλώσον ἅ περὶ γονετήσιν ἐμοισιν,  
 Οὐδ' αὖτε πρῶτ' ἐγείνοντο, τὰ μοι θεὸς ἔπατέλεξε. f. ἐγνατέ-  
 Τῶν μετέπειτα δὲ πάντα θεὸς νόω ἐγνατέθῃσκον, λεξε.  
 Οὐτε προφῆσάειν με τὰ τ' ἐσόμενα, πρὸ τ' ἔοντα,  
 Καὶ λέξει θνητοῖς, ὅτε γὰρ ἡκατελεύθετο νόσμος  
 Ὑδρασι, καὶ τις αὐτῆρ μένος σὺνδουμήντος εἰείφθη.  
 Ὑλοτόμω σὺν οἰκῷ ἐπιπλώσας ὑδάτεσσι  
 Ζυῶ θηρσί, πῆλωσι θ', ἢ ἐμπλησθῆναι πάλι νόσμος,  
 Τῶ μὲν ἐγὼ νύμφη, ἢ ἀφ' αἵματος αὐτῶ ἔτέχθην. al. ἐτέχθην.  
 Τῶ τὰ πρῶτ' ἐγείνοντο, τὰ δὲ ἔχατα πάντ' ἀπέ-  
 λέχθη.  
 Οὐ τ' ἀπ' ἐμὸ σώματος τάσ' ἀληθινὰ πάντα λε-  
 λέχθη.

ΛΟΓΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΠΕΡΙ ΘΕΟΥ,  
 καὶ Λαφόρων χωρῶν καὶ νήσων.

**Κ**αὶ εἰς τὸ πρῶτον ἀσὶν μεγαλῶν χερσὶν, σὺν ῥώπῃσιν τε, f. κλεῖε λε-  
 Οὐδ' αὖτε μελιφθένησιν διὰ σώματος μεγάλου ὡς.  
 Μέλλω ἀφ' ἡμετέρων παναληθέα μαντῶσιν εἶδαι,  
 Οὐ ψυδῆς φεῖδ' ἤχρησμήτορος, ὅρτε μάταιοι περὶ τῶ φοί  
 Ἀνθρώποι θεῶν εἶπον, ἐπεψύσαντο δὲ μαῦτιρ' ἔδου.  
 Ἀλλὰ θεῶ μεγάλου, τὸν ἢ χεῖρες ἐπλάσαν ἀνδρῶν, περὶ θεοῦ.  
 Εἰ δ' ἀλοῖς ἀλάλοισι ληβοξέσοισιν ὁμοῖον.

k s Οὔτε

Οὔτε γὰρ οἶνον ἔχει, ναῦ λίθω ἰδρυθέντα,  
 Κωφότατον νοδὸν τε, βροτῶν πολυαλγέα λώβην.  
 Ἀλλ' ὄρι δὲ ἔστιν ἀπὸ χθονός, ἢ δὲ μετρησαί,  
 Ομμάσιρ σὺ θνητοῖς, χεῖρ δ' ἔπλασε θνητῶν.  
 Ὅς παθοῦν ἅμα πάντα, ὑπ' ἕσθονος αὐτὸς ὄραται.  
 Οὐ νύξ τε δνοφῶρ τε καὶ ἡμέρη, ἡέλιός τε,  
 Ἀστρα, σελλίον τε, καὶ ἰχθυόεσσα θάλασσα,  
 Καὶ γῆ καὶ ποταμοὶ, καὶ ἀρνάων πόμα τωγῶν.  
 Τῆρσι καὶ δούδρα, καὶ ἄμπελοι, ἡδέ τε ἑλαίαι.  
 Οὔτος μοι μάστιγα διὰ φρονός ἤλασον εἶσω,  
 Ἀνθρώποις ὅσα νῦν τε καὶ ὅππῃσα γίνεται αὐθι.  
 f. οὐδενά- Εὐ πρώτους γενεῆς ἀρχῆς † σὺ δειπάτης ἀφινέδω,  
 τῆς. Ἀτρενέως καταλέξαι, ἅπαντα γὰρ αὐτὸς ἔλεξεν  
 Ἐξανύων, σὺ δὲ πάντα λεῶς ἐπάειπε, σὺ βῦλλυς  
 Ἐξ ὀσίου στόματος φωνῆν προχέοντος ἀδελφῆ,  
 ἢ ἀλιθινῆ Ὀλβιοὶ ἀνθρώπων κείνοι κατὰ γαῖαν ἐσονται,  
 σὺ σέβεια. Ὅσοι δὲ τέρξῃσι μέγαρ θεῶν σύλογόντες,  
 α. ἀπαρνύ- Πρὶν φαγέειν, πῖεειν τε, πεποθῶτες ἀσσεβίσιμ.  
 σονται. Οἷνυδς μὲν ἅπαντας † ἀποσρέψῃσι ἰδόντες,  
 α. ἀφιδρύ Καὶ βωμὸς εἰκοῖα λίθω † ἰδρῶματα κωφῶν,  
 ματα κού- Αἱμασίρ ἐμφύχων μεμιασμένα, καὶ θυστεσι  
 φων. Τετραπόδωρ, βλέψῃσι δ' ἐνός θεῶ εἰς μέγα κῦδος.  
 Οὔτε φόνον ῥέξαντες ἀτάδαλον, ἔτε κλοπαῖον  
 Κέρδος ἄπερον ἑλόντες· ἅ δὲ ῥίγισα τέτυκται.  
 Οὐδ' ἄρ' ἐπ' ἀλλοτρίης νότις πόθον αἰσχρὸν ἔχον-  
 τες,  
 Ὅτι ἐπὶ ἀρσονος ἔθειρ ἀπεχθέατε στυορίῳ τε,

Nec domus est olli, saxum nec in aede sacratum,  
 Voce carens, surdum, mortalibus exitio sum:  
 Sed quem de terra mortali lumine non est  
 Cernere, metiriq; manu, neq; fingere tactum:  
 Omnes qui cernens, à nullo cernitur ipse.  
 Cuius in imperio nox est tenebrosa, diesq;  
 Lunaq; sideraq; & sol, piscosumq; profundum,  
 Tellus & fluuij, fontesq; perennè scatentes,  
 Arborei sætus, uites, animalia, oliuæ.  
 Hic mihi uerberibus mentem quatit acribus intus,  
 Ut tum quæ nunc sunt, tum quæ uentura trahuntur,  
 A primo, † undecimum donec iam uenerit æuum  
 Mortali generi referam certissima. namq;  
 Ipse mihi pandens narrauit cuncta, sed audi  
 Omnia tu populus, dicit quæcunq; Sibylla,  
 Veridicas sancto fundens ex ore loquelas.

Felices hominum illi uersabuntur in orbe,  
 Qui laudare Dei supremi numen amabunt  
 Antè cibum & potum, freti pietatis amore:  
 Omnia qui uisu templa auertentur, & aras,  
 Ex lapidum uanas stupidorum pondere moles,  
 Sacrifico fœdas animantum, quadrupedumq;  
 Sanguine: sufficientq; Dei decus unius ingens.  
 Nec diram facient cædem: neq; lucra parabunt  
 Grandia per furtum: quæ sunt deterrima planè.  
 Nec uetitum alterius cupient fœdare cubile:  
 Mascula nec turpi maculabunt corpora tactu.

Atq;

Nescio de  
 cimam an  
 undecimū  
 dicere de-  
 beam.

Vera pie-  
 tas.

Atq; horum moresq; pios, uitæq; tenorem  
 Haud imitabuntur reliqui, quib. improba mēs est:  
 Sed tetrīs illos sannīs, risūq; sequentes,  
 Affingent illis dementes crimina falsa,  
 Crudeles, ipsi quæcunq; nefanda patrarint.  
 Omne hominum genus est monitis accredere durū.  
 Sed cum iudicium iam tandem uenerit orbis,  
 Censebitq; pios homines Deus ipse, malosq;  
 Atq; malos rursū tenebras detrudet ad imas:  
 Tum demum noscent quā flagitiosa patrarint.  
 Terra pijs autem nutrix habitanda manebit,  
 Dante Deo flatum, uitam, uictumq; sed hæc sunt  
 In decimo penitus seculo omnia perficienda.  
 Nunc autem à primo seculo uentura recludam.

Assyriorū Principiō Assyrij mortalibus imperitabunt  
 imperium. Omnibus, ætatesq; tenebunt imperio sex:

Ex quo cælestis seuas ob numinis iras,  
 Terras atq; homines omnes, urbesq; profundum  
 Obruit æquor aquis, ex eluione redundans.  
 Quos Medi tollent tumidi, soliumq; tenebunt,

Medorum. Per duo tantum secla, & eorum hæc tempore fiet:  
 Nox erit in medio spacio tenebrosa diei,  
 Astraq; deficient cælos, & luna globosa,  
 Et tellus magni motus concussa tremore  
 Vrbes euertet multas, hominumq; labores,  
 Emergentq; maris fundo tunc insulæ ab imo.  
 Euphrates sed cum manabit sanguine magnus,

Tum

Ἐν τῷ τόπῳ, ὅς ἐβίβω τε, καὶ ἦθεα ἀνέρες ἄλλοι

οὐ ποτε μιμήσονται, ἀναδέλω ποθέοντες.

Ἀλλ' αὐτὸς χλόνη τε γέλωτί τε μωχθίζοντες,

Νήπιοι ἀφροσύνησιν ἐπιψύσσονται ἐπένοις,

Ὅσ' αὐτοὶ βέβησιρ ἀτάθλα καὶ νακὰ ἔργα.

Δύσιστον γὰρ ἄπαρ μέρῳ πω γένος, ἀλλ' ὅταν ἦδη 38

Κόσμος καὶ θνητῶν ἔλθῃ κρείσσις, λὺ θεὸς αὐτὸς

Γοήσῃ, κενωρ ἀσθεῖς ἅμα τ' ὀσσεῖας τε,

καὶ τὸς δυοσεῖας μὲν ὑπὸ ζόφῳ ἐμπαλιπέμψῃ,

καὶ τότε ἐπιγνώσονται ὅσῳ ἀσθεῖα κεν ἔρεξεν,

εὐσθεῖς δὲ μόνῃσιν ἐπὶ ζείδωρον ἀφρασαν,

Ἐν σὺν μαθεῖ δέντος ἴσῳ λὺ θ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς, τιμὴν.

Ἀλλὰ τὰ μὲν διπλάτη γενεῇ μάλα πάντα τελεῖται. *Lact.*

Νυνὶ δ' ὅτ' ἀπὸ πρώτης γενεῆς ἔσεται, τάδε λέξω·

Πρῶτα μὲν ἀσύνετοι θνητῶν ἀφρασαν ἀπαύτων,

ἔξ γενεῆς νόσμοιο διαπρατέοντες οὐ ἀρχῆ,

τῶν ἀσύν-

Ἐξ οὐ κινύσαντες ἐπυραγίοιο θεοῖο

ἔρω ἀρχῆ.

Αὐτῶσιν πόλεις ἴρ τε καὶ ἀνθρώποισιν ἅπασι

Γῆν ἐκάλυψε θάλασσα, κατακλυσμοῖο φραγίτος,

Ὅς μῦθοι καθελόντες ἐπαυχήσασιν θρόνοισιν.

τῶν μῆ-

Ὅς γενεαὶ δύο μοῦσαι, ἐφ' ἧν τὰ δ' ἔσεται ἔργα.

ἰων.

Νῦν ἔσται σποτέεσα μέση οὐ ἡματος ἄρη,

Ἄσρα δ' ἀπ' ὕρανόθεν λείψῃ, καὶ κύματα σελήνης.

Γῆ δὲ κλύωσσι μοῖο τινασομένη μεγαλοῖο,

Ἐλλὰς περὶ λυγίξει πόλεις, καὶ ἔργ' ἀνθρώπων.

Ἐν δὲ βυθῷ τότε νῆσοι ὑπόρρηψασιν θαλάσσης.

Ἀλλ' ὅταν ἀφρήτης μέγας αἵματι πλημυρῆται,

καὶ

Καὶ τότε δὴ μήλοισι πέρσαι σί τε φύλοπις αἰνῆ  
 τῶν πέρ- Στήσεται οὐ πολέμου, πόρσωρ δ' ὑπὸ δέραςσι μῆδος  
 σαρ. Ρίπτοντες, φάξονται ὑπὲρ μέγα τίχσιος ὕδωρ.  
 Ρόρσωρ δὴ ηράτες ἔσαι ὄλο νόσμοιο μέγισον.  
 Οἷς γενεὴ μία κῆται ἀναψόχης πολυόλο.  
 Ἐσαι δ' ὄσα κρη ἀνδρες ἀπύχονται κηαῖ ἔργα,  
 Φυλόπιδές τι, φόνοι τε, διχοσασίαι τε, φυγαί τε.  
 Γύργωρ πρῆμισμοί τε, ἀνασασίαι τε πολήωρ.  
 Ἐλλὰς ὄταρ μεγάλαυχος ἐπὶ πλάτιω ἐκλήσωντορ  
 Πλῶσση, βρύξαι δ' ἀοσίδη βαρεῖαν κῆρα φέρουσα.  
 Αἰγύπτου Αὐτὰρ ἐς αἰγυπῆσιν πολυαύλανα, πυροφόρου τε,  
 λιμός. Λιμός ἀναρπίει τε πόρι πλομεύων οἰωνῶν  
 Εἶνοσι φοιτήσῃ, φαχυνφόρος κῆρα νεῖλος  
 Ἀλλοθὶ κω ὑπὸ γαῖαν ἀπεκρῆναι μέλαρ ὕδωρ.  
 ξέρξης. Ἐλλάδι δ' ἐξ ἀσίης βασιλῆος μέγας ἔγχος ἀίρας  
 Νηυσὶν ἀμετρήτοισι, τὰ μὲν βυθῶν ἕξαι κῆρσθα  
 Γεβύσαι, πλῶσαι δὲ τε μουῶος ἀποσὶ πατέεται.  
 Ου φυγάδ' ἐν πολέμω δεινὴ ὑποδέξεται ἀσίς.  
 κατὰ τῆς Σινελίου ἢ Τάλαιναρ ἐπιπλέξῃ μάλα πᾶσαρ  
 Σινελίας. Χῆμα πυρός μεγάλοιο, ἐρευξάμενός φλογὸς αἰ-  
 νος, (μα.  
 Η δὲ βροτῶν μεγάλην ποσῆται πόλις εἰς βαθὺ χῶν  
 Ἐσαι δ' ἐλλάδι νεῖνος, ἐπ' ἀλλήλοισι δὲ μακρόντις  
 Ροκὰς πρῆνίξῃσι πόλις, ποκὰς δ' ὀλέσσει  
 Μακράμενοι, τὸ δὲ νεῖνος ἰσὸρροπον ἀλλήλοισιν.  
 Ἀλλ' ὄταρ ἐς δεκάτιω γενεῶν μερόπων χόνοσ ἐλθῶν,  
 Καὶ τότε μὲρ πέρσαισιν ζυγὰ δόλια καὶ φόλος ἔσαι.  
 Αὐτὰρ



Tum Medi & Persæ belli certamine duro Perfarum.

Confligent, & ibi Persis uincentibus hastis

Diffugient Medi Tigris trans magna fluenta,

Fiet & in mundo Perfarum summa potestas,

Aetas una quibus posita est sine principe felix.

Existent & quas homines odere, male res,

Conflictus, cædesq; fugæq; & seditiones,

Excisæq; dabunt turres urbesq; ruinas,

Græcia cum planum tranabit ad Hellepontum,

Et tristes Asiæ fastu feret horrida clades.

Deinde per Aegyptum glebosam, frugiferamq; Aegypti fa

Frugum inimica fames totis grassabitur aunis mes.

Viginti: cum nescio quò subter sola terræ

Nilus aristarum pater abdet nigra fluenta.

In Græcos autem ducet rex magnus in armis Xerxes.

Ex Asia innumeras naues, solusq; liquentes

Per fluctus pedibus, per terras nauibus ibit.

Quem bello profugum accipiet miserabilis † Assis. Hoc est, A-

Siciliam uero miserandam, funditus omnem fia. 2

Igneus exuret torrens, immanibus Aetnæ In Sicilia.

Euomitis flammis, & maxima corruet altis

Fluctibus absorpta urbs. aget et discordia Græcos,

Atq; inter sese bellis immanè furentes

Multas excident urbes, multosq; necabunt,

Cum tamen inter eos anceps uictoria ludet.

Sed cum procedet decimum mortalibus æuum,

Tum seruire iugum Persas, terrorq; domabit.

Porro

Porro autem sceptrū Macedo cū uictor habebit,  
 Alexāder. Thebis adueniet tandem expugnatio tristis,  
 Inq; Tyro degent Cares, Tyriq; peribunt.  
 Totaq; littoreis Samus obducetur arenis.  
 At Delus, non iam Delus, delebitur omnis.  
 Et Babylon ingens uisu, certamine parua,  
 Mœnibus ab nimium fidens, spes pascet inanes.  
 Bactra colet Macedo: qui uerò Bactra tenebunt,  
 Et Susas, fugient in Græcos protinus omnes.

\* liquida cum Pyramus unda

Ad sacram littus profundens insulam adibit.  
 Concidet & Sybaris, & Cyzicus, oppida quando  
 Labentur magno terra feruente tremore.  
 Et Rhodijs clades ueniet postrema, sed ingens.  
 Nec semper Macedo dominabitur, occiduumq;  
 Italiae im- Surget ab Italia bellum, cui subditus orbis  
 perium. Subdet colla, iugis Italis seruire coactus,  
 Procumbentq; tuæ Carthago funditus arces.  
 Teq; olim motus, infelix Laodicea,  
 Pronam consternet, rursumq; reponet in urbem.  
 Tu quoq; te captam miseranda Corinthe uidebis.  
 O Lybiæ pingues agri, te terra tremiscens  
 Pronam sparget humi, cupiesq; agitata cadendo  
 Querere diuersas fugiens uelut aduena terras.  
 Armenia & tibi uis instat seruilis ab ipsa  
 Italia, magnam quæ numinis eruet ædem.  
 Sed cum stultitia freti, pietate repulsa,

insan-

Αὐτὰρ ἐπεὶ σὺν ἤπρησι μαυηδόνες αὐχέσσιρ,

Ἔσται λιὰ θήβαςι καπνὸ μετόπιον ἀλωσις,

Καρές δ' οἰήσασι τύρον, τύριοι δ' ἀπολουῦνται, Αλξάν-

Καὶ σάμορ ἄμιμος ἄπασσιν ἴω' ἴονοςσι καλύψαι. δρος.

Δῆλος δ' ὑπέτι δῆλος, ἀδουλα δὲ πάντα τὰ δῆλη.

Καὶ βαβυλῶν μεγάλη μὸν ἰδῆρ, μιγρὰ ἧ μάχεσθαι

Στήσεται ἀχρῆστοισιν ἐπὶ ἐλπίσι τεχιθεῖσα. (Ἔρω,

Βάντρη κατοικήσασι μαυηδόνες. οἱ δ' ἀπὸ βάν-

Καὶ σόσωρ φύξονται ἐφ' ἑλλάδα γαίαν ἄπαντες

\* Ὅτε πύραμος ἀργυροδίνης

Ἡῖνα προχέωρ ἰδρὺν εἰς νῆσον ἵηται.

Καὶ σύβαρις ποσειάται, λιὰ νύμφος, ἡνίκα γαίης

Βρασομόνης σειμοῖσι τῶν ἤπρησι αἰ πόλεις.

Ἡξει λιὰ ροδίσις καπνὸρ ὑστατορ, ἀλλὰ μέγιστορ,

Οὔτε μαυηδονίης αἰεὶ κρατὸς, ἀλλ' ἀπὸ δυσμῶν

Ἰσάλος \* ἀνθήσασ πόλεμος μέγας, τὸ ὑπόκωμος

Λατρεύσασ δόλορον ἔχωρ συγὸρ ἰσάλεινσι.

Καρχυδῶν λιὰ σέο χαμά πᾶς πύργος ἐρείσει.

Τλημορ λαοδίνεια, σέ δὲ τρώσει ποτὲ σεισμός

Ἐρλιώξασ, σήσει δὲ πάλιν πόλιρ σύρναγγαρ.

Καὶ σὺ κόρινθε τάλαινα, τελύ ποτ' ἐπόψαι ἀλωσιρ.

Ἄλυθις μύρα καλὰ, σέ δ' ἔδοξε βρασομένη χθῶρ f. αὐ ποτ:

Ἐρλιώξαι, πρηνὴς δὲ πλόνω τῶν ἤπρησ' ἐπὶ γαίαν,

Εἰς ἐτέρωρ σῆξιν προφυγῆρ χθόνα, οἷα μέτοπος.

Αργυρίν δέ τε καὶ σέ μύρα δούλειος ἀνάγην

Ἰταλόθον, νηὸρ δὲ θεδὸ μέγαρ ἐξαλαπάξει.

Ἡνίκα δὲ ἀφροσύνησι πεποιθότες, συσεδίην μὲν

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰ

Ἰταλινῆ ἀρ  
χῆ.  
\* f. ἀνθήσασ.  
† f. ὃ ὑπό  
κωμος.

f. τελέσσει Ρίψισι, στυγρόν δὲ φόνον † τελέσει πρηνήων,  
τουήων. Καὶ τότε ἄσ' ἰταλῆς βασιλεὺς μέγας, οἷα † εδρά-

της

Νέσων. Φύσεται ἄφαντος, ἄπιστος, ὑπὲρ πόρον σφρήτοις,

Ὅπποτε δὴ μητρῶον ἄγος στυγροῖο φόνοις

Τλήσειται, ἄλλα τε πολλὰ κακῆ σὺν χειρὶ πίθησας,

Πολλὰ δ' ἄμφ' ἰσθρὸν ῥώμης πῶδων αἰμάξασσι,

Κεῖνος ἀποδράσωντος ὑπὲρ τίνω πατρίδα γαῖαν,

f. πρόμος. Εἰς σούλιον δ' ἤξει ῥώμης † τρώμος, ὅς πνεὺν ἴον

Συμφλέξας, πολέμων πολλὸν διορὶ ἀνδροφονήσας.

Ἰσθλαίων δ' ὀλέσσει μεγάλῃν χθόνα εὐρναίγιαρσας.

Καὶ τότε δὴ σαλαμίνα, πάφον θ' ἅμα σφσμός ὀλέσσει

Κύπρον ὅταν περίκλυτον ὑπερκελονέν μέγαρ ἴσθλων,

Ἄλλ' ὁπόταν χθονίης ἀπὸ ῥωγάδος ἰταλίδος γῆς,

Γυρὸς ὑποσρέψας εἰς ἄραν σφραγῖσιν ἰσθλῶν,

Πολλὰς δὲ φλέξει πόλιας, καὶ ἀνδρας ὀλέσσει,

f. αἰθαλό- Πολλὴ δ' ἠθαλόεσσα τέφρῃ μέγαρ αἰθέρα πλῆσσει

ισσα. Καὶ φεναδίης πίπηςσιν ἅπ' ἄραν ὀϊάτε μίλτος,

Γινώσκειν τότε μιλῶν ἐπικρανίσι θεοῖς,

Εὐσεβῶν ὅτι φύλον ἀνάιτιον ἐξολέουσιν.

Εἰς δὲ δύσιν τότε νέηνος ἐγαρομῆν πολέμοιο

ἤξει, καὶ ῥώμης ὀφθαλμὸς μέγας ἐγγὺς ἀείρων,

Εὐφρήτην διαδύς πολλαῖς ἅμα μυριάσ' ἀνδρῶν,

Τλημῶν ἀντιόχων, σὲ δὲ πῶλον δὴ ἐτ' ἄρσιν.

Εἴνεον ἀφροσύνης ἰταλοῖς ὑπὸ δίσρασι πίπηςσιν.

Καὶ σπῆρον τότε λοιμὸς ἔλοι, καὶ φύλοισιν αἰνή.

Διὰ κῆρ τάλαινα, σὲ ἧ πλατὺν κῆρ βαλάνος

βίβλ.

Infandas facient cædes *περὶ τῶν*

Tunc ex Italia rex tanquam transfuga, magnus,  
Perditus, Euphratis fugiet trans perfidus annem,

Nero,

Cum scelus infandum patrarit, matre necata:

Multaq; præterea, manibus confisus iniquis.

Et circum fanum Romanum sanguine multi

Fœdabunt terram, patrios cum fugerit ille

Trans fines. Syriam uerò Romanus adibit

Vespasia-  
nus.

Bellator, qui cum delubra cremauerit igni,

Imbuet horrendam multorum cædibus hastam,

Et Iudeorum latos populabitur agros.

Tunc idem motus perdet Salamina, Paphumq;

Cum circumfusa Cyprus turbabitur unda.

\* Flamma sed Italico postquam succensa furore,

In his duo-  
bus uerfi-  
bus dubi-  
to.

In cœlum magno torrens ardore feretur,

Exuretq; urbes multas, hominesq; necabit,

Aetheraq; implebit fuligo multa, cinisq;

Et minio similes guttæ labentur ab alto:

Tunc noscenda uenit cœlestis numinis ira,

Immeritum quoniam genus occidère piorum.

Tunc & in occasum uenient certamina belli

Surgentis, profugusq; uibrata magnus in hasta

Romanus multis traiecto Euphrate cateruis.

Infelix iam non urbem te Antiochia uocabunt,

Stultitiam propter Italis labère sub hastis.

Et Scyrum perdet tunc pestis, & aspera pugna.

Hæu Cypre infelix, te tempestatibus actam

l 2

lacta

Iactabit ualidis uasti maris unda procellis.

Ast Asia ueniet permagna opulencia, quando

Quæ Tibetius cõgessit, Nero prodegit.

Quæ sublata domo prædiuite Roma recondit,  
Post alia inde quidem præstabit duplici summa.

At uastans urbes Mæandri ad fluminis undas,

Quæ sunt turrite, perpulchra, depopulabit

Dira fames, fluctus atros Mæander ut abdet.

Verum quando fidem impietas humana sugarit,

Audacesq; homines, uitam uiuendo scelestam,

Improbâ crudeles facient, infandaq; multa:

Nec modo iustorum rationem nullius habebit,

Sed perdent omnes uesana mente furentes,

Leti flagitijs, manuumq; cruore madentes:

Tunc non iam lentus cuiquam Deus esse putetur,

Sed genus humanum cunctum disperdere magno

Aestu durefcens, ah uos respicite stulti

Admonitio ad homines.

Mortales, magnumq; Deum irritare caueat,

Ponite sed gladios, gemitus, cædesq; nefasq;:

Et totum fluuius corpus mersate perenni.

Tum manibus passis ad sidera, præteritorum

Poscite factorum ueniam, sanateq; factis

Impia facta pijs: nam sic Deus ipse uicissim

Consilium uertet, neq; uos excinet, & iram

Sedabit rursus, si uos modo mente coletis,

Qua nil gratius est illi, pietatis amorem.

Sin autem mihi non credetis, & impietate

Capti, cuncta malis hæc auribus accipietis,

Ρίψα χαιμόρησιν ἀνὰ ριφθεῖσαν ἀέλλαις.

Ἥξει δ' εἰς ἀσίλῳ πλῆτος μέγας, ὁππότε ῥώμη

Αὐτῆς ἐξ ὕλης πυλνυτῆων ρηστὰ δῶμα

Θήσαστο, καὶ δις ἐπίστα τὸς αὐταῖνις ἄλλα παρέξει.

Καίνωρ δὲ προλιέθρα παρ' ὕδασι μαιαύδροιο,

Ὅσα πεπύργωνται πρὶν ἀλλέα, πινυρὸς ὀλέσσει

Λιμὸς, ὅταν μαιάνδρος ἀποκρύψῃ μέλαρ ὕδαρ.

Ἀλλ' ὅταν † σύσειβις μὲν ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολλύται f. ἀσειβις.

Ρίγισ, καὶ τὸ δῖναυρ, ἐπ' ἔχ' ὀσίαισι δὲ τόλμας

Ζῶντες, ὕβριμ' ἐξέσιν ἀτάδαλον, ἀλλὰ τε πολλὰ,

Εὐσειβῶρ δ' ὕδασι ποιεῖ λόγον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς

Γαύτας ὑπ' ἀφροσύνης μέγαν ἡπιοῖ ἐξολέουσιν,

Υβρεσι χαιρόντες, καὶ ἐφ' αἵμασι χαιρας ἔχοντες:

Καὶ τότε γινώσκων θεὸν ὑπέτι αἰὸν ἔοντα,

32

Ἀλλὰ χρόνῳ κραινευτα, καὶ ἐξολέοντα γονεῶν

Ἀνθρώπων μάλα πάσαν ὑπὸ πηυσμῶ μεγάλῳ.

Ἀ μέλει, μετ' ἀθεοῦ βροτῶν τάδε, ἀλλὰ μεθόντες

πρὸς τὸς αὐ

Φάσγανα καὶ σοναχὰς, ἀνδρονιτῆσσις τε, καὶ ὕβρας,

θρώπος πα

Ἐρποταμοῖς λύσαδε ὄλον δέμας ἀσπῆσσι,

κραινευσι.

Χαιρας τ' ἐπ' ἀνύσαντες ἐς αἰθέρα, τῶν παρὸς ἔργων

Συγγνώμῳ αἰτέαδε, καὶ σύσειβίαις ἀσέβειαν

Γιγρῶν ἰάσαδε, † θεὸς δ' ἔξει μετανοίαν,

f. ὁ θεός.

Οὐδ' ὀλέσει, πάνσαι δὲ χόλον πάλιν, ἐπὶ σφ' ἄπαν-

τες

Εὐσειβίῳ † πρὶν ἴμιον οὐ φρεσὶν ἀσπῆσσι.

f. τέρψιμον.

Εἰδ' ἔμοι πέθοι δευκαπόφρονες, ἀλλ' ἀσέβειαν

Στέργοντες, τάδε πάντα κῆλαις διέξηνδε ἀνηαῖς,

Ἦρ' ἔσαι πατὰ νόσμον, ὃν ᾧ τόδε σῆμα τέτυκται,  
 Ρωμαῖαι σάλπιγγες αἰμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,  
 Κόσμος ἅπας μύθημα λιὰ ὕμβριμον ἤχρον αἰθεῖ,  
 Φλέξει ἢ χθὲνα πᾶσαρ. ἐπ' αὐτ' ὀλέσει γένος ἀν-  
 δρῶν.

Καὶ πάσας πόλεις, πόταμους θ' ἅμα, ἠδὲ θαλάσσας  
 Εἰπαύσει, τάδε πάντα νότις ἔσσει' αἰθαλόισα.

Ἀλλ' ὅταν ἦσιν πύρρα τέφρη σποδίοισα γύνεται,

Καὶ πῦρ νομίῳσι θεὸς ἄπειτον, ὁσὸν ἀνῆψον

Ὀφέα καὶ σποδίου γαυτὸς θεὸς ἐμπαλι νόσμον

Ὀσοι δ' αὐτ' ἐπὶ δουρεθισιν \*

Ἡμαρτον, τὸς δ' αὐτ' ἐχυτὴ πατὰ γαῖα καλύψαι.

Ὀσοι δ' ἐν σέβασιν πάλιν ζήσονται ἐπὶ γαῖαν

Ἦρσ' ἡμα θεῶ δόντος, βωλύθ' ἅμα καὶ βίον αὐτοῖς,

Εὐσεβείην, πάντες δὲ τότε ἔσονται χαρῆν αὐτοῖς.

Ὡ μακαριστὸς, ἐν αἰῶνι ὃς ἐς χρόνον ἔσεται ἀνὴρ.

Κάπερ σί-

Λ Ο Γ Ο Σ Ρ Ε Μ Π Τ Ο Σ.

χος.

<sup>a</sup> ἠλανόμ.

<sup>b</sup> οἱ τοι.

<sup>c</sup> μετ' ἔσ.

Ἀλέξαν-

δρος.

Ρώμαιοι.

Δινείας.

f. ὃς τέξει.

αὐτ' ἐσύξει.

Ἀλλ' ἄγε μοι σονόεντα χρόνον<sup>a</sup> ἠλανόμ<sup>b</sup> τε λαίμων<sup>c</sup>,

Ἄβ<sup>d</sup> ἦ τοι μὲρ πρώτιστα<sup>e</sup> μετ' ἔσομένους βασιλῆας

Αἰγυπίου, τοὺς πάντας ἴσιν πατὰ γαῖα φέρισιν.

Καὶ μετὰ τὸν πέλλης πολίτηρα, τῷ ὑπὸ πᾶσα

Ἀντολίη δεδράμασο, λιὰ ἐσθόρην πολυκόλως,

Ὀρ βαβυλῶν ἠλεγξε, νέλιον δ' ᾤρεξε φιλίππῳ,

Ὀὐδ' ἰδὸς, ἔν ἅμμωνος ἀλκῆν ἠφμιχθόντα.

Ἐσονται γένε' ἡς τε λιὰ αἰματος ἀσαραφνοῖο,

† Ἄς ἔξει τρώϊλον ὃς τις τυρὸς ἐχισεν ὀρμῆν.

Γολλὸς δ' αὐτ' ἐσὺν ἀναίτας ἀρπυγίαν μετ' ἔφωτας,

Καὶ



Igri flagrabit mundus, signumq; dabunt hæc:  
 Enses atq; tubæ simul, & sole exoriente  
 Terribilem sonitum, mugitumq; audiet omnis  
 Mundus, & exuret terram omnem torridus ignis.  
 Hinc genus humanum postquam delebit, & omnes  
 Vrbes & fluuios exusserit, atq; profundum,  
 Omnia fient hæc mixtus fuligine puluis.  
 Omnia sed postquam in cineres collapsa iacebunt,  
 Et Deus obruerit tantum qui accenderit ignem,  
 Ossaq; cum cinere orbem tunc iterum Deus ipse  
 Qui uerò impietate \*

Peccarint, iterum iniecta tellure tegentur.  
 Contrà iterum in terris uiuent pietatis amici,  
 Ipsis dante Deo flatum, uitamq; cibumq;  
 Seq; pijs omnes multum debere putabunt.  
 Omnium felix, ueniet qui tempus ad illud.

## LIBER QUINTVS.

**N**unc dicenda mihi lugubria tempora, fama  
 Clara Latinorū, qui post tellure repostos  
 Aegypti reges, habituros proxima regna,  
 Post ciuem Pelles, oriens cui paruit omnis,  
 Diues & occasus domitori, quemq; Philippo  
 Restituit Babylon, demonstrauitq; putatum  
 Ammonis falsa Iouis ortum semine fama:  
 Assaraci existent de stirpe & sanguine creti,  
 Autor erit quorum qui Troiæ diffidit ignes.  
 Post reges autem multos, & bellipotentes,

Alexāder.

Romani.  
Aeneas.

l 4

Postq;